

да си я вжобразите, съ една дума — рай и нищо повече. Дѣдовата Либенова брада е обрѣсната, а длгите му и искусвенно засуканите му мустаци стѣрчатъ на горнята му устна така, както стѣрчатъ и мустаки-те на най-голѣмиятъ ракъ. Въ България сѣки човѣкъ брѣсне брадата си, освѣнъ поповете, калугерите и старците, които не живѣятъ вече съ жените си. Мнозина благочестиви мъже говорятъ, че дѣдо Либенъ би трѣбало одавна вече да си отпусне брадата; но той не ще нито да чуе хорските сѣвѣти, защото никакъ му са не иска да изгуби своятъ юнашки видъ, а освѣнъ това и по други още много причини. . .

При дѣда Либена сѣди Хаджи Генчо; а около тѣхъ подскачатъ дѣчицата на най-стариятъ дѣдовъ Либеновъ синъ, и Хаджи Генчо имъ раздава катѣрки, симитъ и мекички, които е той купилъ предъ черковните врата; а това произшествие е довѣло дѣда Либена до едно много голѣмо недоумѣ-